

LA TORRETA SANTA AGNÈS

DE MALANYANES

informa

DE CORRESPONSALIES I ALTRES COSES

El propassat dia 18 d'octubre es va convocar a La Torreta una assemblea informativa sobre el tema de la presó. Durant el transcurs d'aquesta assemblea, l'Associació de Veïns, en presència del Sr. Alcalde, i amb la participació de la Candidatura d'Independents de La Torreta, exposà a tots els assistents la problemàtica arran de l'alternativa presentada per l'Ajuntament per poder construir a Quatre Camins el mòdul penitenciari projectat a Can Ribas, pel Ministeri de Justícia. En aquest sentit es va llegir un escrit que, en el seu dia, havia estat adreçat a l'Alcalde amb el següent contingut:

Ilm. senyor:

Des de fa molt de temps, aquesta Associació col·labora fent gestions per tal d'aconseguir el canvi d'emplaçament de la presó a Quatre Camins, amb l'aportació del 50 o/o dels terrenys per part de Vilanova, segons pacte verbal de l'Ajuntament, Gestora de Vilanova i Associació de Veïns de La Torreta.

Posat que, a l'últim ple celebrat el dia 19 de setembre, hem pogut comprobar que les expropiacions gestionades a Quatre Camins es refereixen exclusivament a terrenys del terme municipal de La Roca, pròxims a La Torreta, us volem fer constar que utilitzarem tots els mitjans al nostre abast per tal d'oposar-nos a l'esmentat mòdul penitenciari al paratge Quatre Camins.

Igualment es va informar a tot el veïnat i al propi Alcalde, senyor Pujol, tocant a uns escrits adreçats als organismes oficial, tant de la Generalitat com del Govern Central de Madrid, en els quals hom pot apreciar el màxim d'oposició de totes les forces representatives de La Torreta, havent-los signat conjuntament, Candidatura d'Independents i Associació de Veïns. Cal dir que el contingut d'aquests escrits es ratificà unànimement per l'assemblea.

Seguidament s'obrí un col·loqui entre assistents i Alcalde, exposant-hi raonaments en el sentit que aquest Ajuntament està actuant parcialment i d'esquena a un ampli sector de la població. En acabar, es recomanà la cerca conjunta de solucions vàlides i raonables pel canvi d'emplaçament de la presó, que mai no havia d'haver estat acceptada a Can Ribas.

El curiós del cas, però, és que, l'endemà —al Col·legi Sant Jordi— res del que hem exposat fou traslladat a l'opinió pública a la "roda informativa" que el propi senyor Alcalde, recolçat per una bona part del Consistori, va organitzar aquest dia per a tota la població de La Roca.

JOSEP M. NAVASCUES

M'agradaria poder portar a les pàgines d'aquesta revista alguna notícia, però Sta. Agnès és un espai tan petit i tan tranquil que és difícil que succeeixi res remarcable sota el qualificatiu de "públic". No és que a Sta. Agnès no passi res, sinó que, com ens ensenyen a la facultat de periodisme, "no és notícia que un gos mossegui a un home, sinó que un home mossegui a un gos".

Sta. Agnès, per bé o per mal, porta un ritme harmònic, sense terrabastalls, i quan de tant en tant passa alguna cosa, esdevé el centre de comentaris per a força temps. Potser per això Sta. Agnès està un xic deixat de banda.

Com deia el Sr. Navascués el mes passat, "Roquerols" ho som tots! I el fet que fins i tot dins d'aquesta revista hi hagi un cert segregacionisme amb l'aparició de dues corresponsalies, Sta. Agnès i La Torreta, és lamentablement expressiu. Però per una altra banda no deixa de ser cert.

La gent de Sta. Agnès prefereix sentir-se un xic forastera i estalviar-se mal de caps, que la deixin viure i no els toqui massa les de rebre. En el fons no és altra cosa que la consciència de ser una minoria sense força. "Si no ens recorden, és millor", deia un no dic pas que la gent de Sta. Agnès no se senti "roquerola" i que no estigui preocupada per les mateixes coses que els de La Roca-Centre, i els de La Torreta, com per exemple: la presó.

I ara que parlo de la presó, recordo que l'altra dia els redactors d'aquesta revista demanaven que recollís l'opinió de la gent de Santa Agnès, i trec dels meus apunts el que em digué una veïna: "no és hora de deixar de tenir l'ai al cor i de treure'ns la bena de la presó davant dels ulls? No cal començar a preocupar-nos del munt de problemes que amb l'escusa de que treure la presó és el més important (després ha vingut, sols després, allò de treure-la a qualsevol preu de can Ribas) s'han deixat oblidats? Potser quasi segur, aquest comentari no anava només dirigit als qui porten l'Ajuntament o als qui són a l'oposició, sinó a tothom de La Torreta, La Roca-Centre i Sta. Agnès. I crec que tan sols ve a dir-nos que cal que recordem que "qui no plora no mama".

MATILDE PONT i CULLELL

Roquerols

Era per allà l'any 1875, quan el segle XIX ja devallava, que un bon dia, un noi de 10 anys anomenat Pau Viñamata Maymó va sortir per primera vegada del llogaret d'Orrius, aleshores encara dins la circumscripció de La Roca, per anar a Barcelona amb el seu pare.

Va quedar corprès per la magnitud de la gran ciutat, i no solament els ulls li veien meravelles, sinó que al passar davant d'una fleca va sentir tan forta olor de pa, que ja des d'aquell moment sabé quin ofici faria. Pensà i digué a son pare: faré de forner i així sempre podré menjar.

Tal dit, tal fet. Quan tingué oportunitat, cap a Barcelona falta gent. Féu l'aprenentatge, treballà i estalvià, per un dia plantar-se. Aquest dia arribà i el veí poble de La Roca fou el lloc escollit.

Pels voltants de 1.890, quan encara no passava la carretera de Mataró a Granollers per on avui, però sí que ja s'hi treballava en la seva construcció, va fer-s'hi la casa que, en endavant, se'n diria a "Can Pau Forner".

L'home, molt ordenat, treballador i previsor, amb l'experiència que aprengué a Barcelona, ja comprà una màquina per pastar, esperant per engegalar-la la portada de la llum elèctrica de la que encara n'estava mancat el poble de La Roca.

Com anècdota, direm que amb la màquina instal·lada al pastador, que era el soterrani de la casa, un dia de forta tempesta baixà tal tomo d'aigua pel torrent —que és l'actual carretera— que va inundar-li i enfangar-li tot.

Batejà l'establiment amb el nom de Forn de Pa a la Barcelonesa, nom que conservà fins que ho reformaren no fa pas massa anys i, els que ja no som tan jovenets, recordem aquella deliciosa coca dels dies feiners sense sucre i l'ensucrada dels diumenges, que posaven de torna. Era aquest, per a moltes famílies, el postre dominical.

En Pau Forner formà una família al casar-se amb la Mònica Castellsa-guer Calzada., la noia de Can Gabriel

LLENYES
I CARBONS
VENDA AL MAJOR I DETALL

CASAS

SERVEI A DOMICILI

c/. VERGE DE MONTSERRAT

TELS. 842 08 27 / 842 01 02

LA ROCA DEL VALLES

MP SERVEI
RENAULT

Miquel Pujadas

CARRER TENOR VIÑAS, s/n.
TELÉFON 842 08 04
LA ROCA DEL VALLÉS